

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra Helten

Citation: Kidde, Harald: "Helten", i Kidde, Harald: *Helten*, Gyldendal, 1926, s. 151. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde03-shoot-idm139975277377280/facsimile.pdf> (tilgået 25. september 2021)

Anvendt udgave: Helten

bredte sine Skoder til Siden, tog Plads på Rejskisten og under min tavse Bæven begyndte at fortælle mig om Resultatet af hans Vandring den Aften til min Fader.

De Sale, om hvis Pragt han kun havde haft korte og dømmende Ord, de havde vist sig for mig hele Natten og mangen Gang siden, når jeg ene ved Vindueskarmen drømte over Bøgerne og stirrede på Colbjørnsens Villa. End prægtigere end Salene dernede måtte de være, hvori min Fader og Bedstefader nu færdedes.

Og som jeg stod her i Mørket, luede de mig atter i Møde i Skær af Krystal og Perler og Guld, og jeg svimlede atter i et brændende hedt Begær — og i en dyb Undren over, hvorfra dette Begær kunde stamme, denne Svien som mod noget tabt, der med Rette var mit — jeg, som frygtede Mennesker og Lys og Latter, jeg, som sad under Korsets Skygge . . .

Jeg så ned på mine Hænder og huskede Adams Ord en Gang for længe siden, Ord, der havde gjort mig let af Fryd og siden mangen Gang i allfor beske Timer fyldt mig med uforklarlig Lykke: „Clemens, véd du, at du har en Adelsmands Hænder?“

Jeg så på dem og så det selv: de passede ikke på dette Bord.

Havde jeg mon været en anden, om jeg var blevet opfostret i min Faders Palads og ikke i Huset i Pistolstræde? var jeg kun forknytt og almægtig, fordi jeg var under fremmede Kår?

Jeg lukkede Øjnene i en sød og sugende Døs, til det pludselig med et Sæt slog igennem mig, at jeg i Morgen skulde stå foran min Bedstefader, i de Sale, hvor jeg „hørte hjemme“.

Og rystende, med Gåsehud på Kroppen, sad jeg atter ved Klappen og foldede mine „adelige“ Hænder og tiggede Gud om Tilgivelse for mit Hovmod, om at hindre, jeg kom dér i Morgen, dér, hvor jeg vilde føle mig mer ringe og mer uvedkommende end noget andet Sted.

Og atter sank jeg hen i Drømme om min Fader, hvis Kiste jeg dog altså havde fulgt i samme Time, jeg